

' עד שתחפץ'

(2) ספר שיר השירים פרק ג

(ה) הַשְּׁבַעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם בְּצַבָּאוֹת אוּ בְּאַיִלוֹת הַשָּׂדֶה אִם תַּעֲרִירוּ וְאִם תַּעֲוֹרְרוּ אֶת הָאֶהָבָה עַד שְׁתַּחֲפֹץ

רש"י שיר השירים פרק ב פסוק ז -עד שתחפץ - בכל עוד שהיא תקועה בלבי והוא חפץ

(12) ספר קדושת לוי - פרשת יתרו

כי הרמב"ן פירש על הפסוק (שיר השירים ב, ז) אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ, כשמגיע אל אדם אהבת הבורא או יראת הבורא ברוך הוא אזי תיכף יעשה מצוה ואז בזה מביא אהבה ויראת הבורא בצמצום, כי כל זמן שלא עשה מצוה יש לו מלחמות אבל כשעושה עם זה היראה ואהבה מצוה אזי מביא בצמצום ובטל ממנו כל המלחמות. והנה מצוה שעושה הוא כמו כלי שתנוח בו זה התעוררות שמגיע לו מלמעלה זהו עד שתחפץ כי החפץ הוא כלי עיין שם ברמב"ן

עין איה שבת סח.

ר"א זו מטה מוצעת ואשה מקושטת לת"ח. תוכן החיים השקטים והשלמים ראויים הם שיהיו כל כך מתאימות כל הדרישות היותר רוחניות ומופשטות הרבה מעולם ההרגשה [עם] (ו) הנטיות הטבעיות (עם) [ו] כל הדברים הטבעיים, עד שאפילו אנשי קודש המסורים בכל לב ונפש לקדושה ולחכמה, גם הם יוכלו להכניס בנפשם בלא שום התנגדות, יחד עם אור החכמה וקדושת היראה, גם את כל ההנהגה הנאותה לחיים מסודרים, וגם את כל הענג הראוי הטבעי לאדם ע"פ מדה קדושה וישרה, ולא יעיק דבר מזה אל התעלות הקדושה ורוממות הנפש, ולא לשקידת התורה ואהבתה. כי בהיות הנפש שלמה ונמצאת במצב מנוחה ושלווה, היא יכולה לתן לכל דבר את חוקו הראוי, ואף באותן הענינים שנראה כאילו התביעות הטבעיות הן כמעיקות להתעלות הרמה של החכמה והקדושה, הן באמת אינן כ"א משלימות וממלאות אותה. ע"כ כל אושר החיים, כל ענג וצהלת לב, הוא מובטח לישראל יחד עם תגבורת כחם בקדושה ותורת אמת. ע"כ אם שת"ח, ששקידת התורה ונדידת שינה מאהבתה העזה היא ממוש דרכו בחיים, מ"מ במצב המנוחה המסודרת הוא מוצא ג"כ חפץ למעט שנות שלו במטה מוצעת סדורה ומתוקנת. ועם היותו עסוק תמיד בעמקי חכמה מופשטים, לא ימיתו כל אלה מלבו את הרגשות החיים המותאמים לרגש האדם השלם ברוחו גופו ונפשו. וקורת רוח אשר ימצא בחברתו, האשה אשר הפיל לו ד' לחבל, תרחיב דעתו בהיותה מקושטת הדורה בלבושה, ולא יטשטש כח השקידה גם את ההרגשה היותר רחוקה לפי הנראה מעולם הדיעות המופשטות והעיוניות. כל אלה המה יכולים להמצא בזמן הישוב והתיקון, אבל בזמן הגלות והמהומה הכללית, אי אפשר כמעט שתמצא נפש שלמה ובריאה בתכלית. ע"כ הנטיה אל הקצוות היא תולדה מוכרחת, והמסור באמת לשקידה גדולה א"א לו כלל שישים ג"כ לב לסדרים בחייו הגופניים, וכמו כן הלך נפשו בעניני ההרגשה הרחוקים מעולם העיון, מוכרחים הם שילכו מלבבו וימסו. ואם ירצה להעמיד את כל הפרטים הטפלים הללו בסדרי חייו והלך נפשו, יקנה אותם במחיר מרובה מהשלמתו הרוחנית, כי זהו טבע הנפש הנחלשת מצרת הגלות הכללית. ע"כ נשיית הטובה שבה ועל ידה נכיר את הפצע הפנימי שהרס בנו המעמד האכזרי של הגלות, ביחוד כפי השפעתו על הכחות היותר טובים, על בחירי הסגולה, הת"ח, שבהכרח נעשה המצב הרוחני והחומרי סותר זא"ז ומצב הניגוד הלך הלוך והתרחב עד שסדרים של חיים, של מנוחת גוף ונפש מסודרה, א"א שתתלווה עם ההמסר אל התורה. וכמו כן בריאות נל החושים הטבעיים הנפשיים עם נטיותיהם הטבעיות, מוכרחים הם להתדלדל ע"י ההמסר אל

שקידת התורה והיראה, לא מצד עצם טבע הענינים שצריכים להיות סותרים ז"ז, לא, אדרבא, תוה"ק היא מלאה נעם ושלוש, עדן והוד חיים, כ"א מפני מעמד הגלות הפוסל את מערכת החיים, ע"י הערבוביא המרה הבאה מסיבת מצבים בלתי טבעיים בהמון של אומה שלמה המדוכדכת, שמוכרח הדבר שיפעול מניעת היכולת של קיבוץ כל מושגי החיים הרחוקים זה מזה בסדר נכון והגון, עד שבאמת לפי המצב המר נחשב בצדק אלו החסרונות לטובה. כי ע"י מניעת התביעה לסדרים בחיי הגוף, ומניעות ההקפדה בתביעת הרגשות כולם המופלגים מאותו החוג של הגיון תורה ודרישתה, רק בזה אפשר הוא להציל פלטת סופרים, שיקבלו עמלה של תורה ויזכו בכתרה, שעל ידם יושע ישראל ולא תמוש התורה מכללותם. אבל בשעה שאנו מסתכלים שאלה הניגודים לא היו כלל צריכים להיות, אם היינו זוכים להיות חיים שקטים ושלוים ומתענגים על כל טוב בארץ אשר עיני ד' בה, שאז היה ביכולתנו במנוחה לקשר את כל הסדרים היפים והנכונים, את כל התביעות הראויות המורגשות לכל נפש עדינה עם הקדושה, התורה והיראה, נאמר במר נפש בהכרת צרת הגלות ושברה הגדול, המתגלה בזה הפרט של העתקת הנושאים דגלה של תורה בעמל נפש מסדרי חיים מתוקנים והרגשות עדינות ורעננות, נשיתי טובה זו מטה מוצעת, מצד הסדר הנאות, המנוחה והשלווה הראויה גם ביותר לשוחרי דעת, ומצד בהירות הרגשות לפי הערך של רוממות הרוח בחכמה ותורת חיים. נשיית הטובה של מצב הניגוד, מושגת היא בהכרח הצטמצמות הרגש החי הטבעי ע"י ההתבצרות בעסק התורה, שהיא באה לא מצד עצמות תכונת התורה חלילה, כ"א מצד הכרח מצב הגלות ומקרי הרעים, עד שאי אפשר שתתקיים התורה כ"א בהיות העמל בה מתרחק הרבה מאד מהמון החיים והרגשתם, עד שלא יחוש את התביעה של אותה הרחבת הדעת וששון החיים של ראות אשת בריתו הדורה ומקושטת, כי ההפך הגדול הנמצא בין החיים הנאצלים הרוחניים לבין החיים המעשיים המלאים חמס ושווד עמל ואון, גורם למי שמתעלה משאון החיים השפלים להסיח דעתו לגמרי מכל הרגשותיהם היוצאות מגבול ההכרח. מה שא"כ בעת התיקון, בשעה שהחיים המעשיים מתהלכים ע"פ אותו התוכן שהחיים הנאצלים של תורת אמת מציגים לפניהם, שאז מי שהוא שקוע בחיים העיוניים יוכל ג"כ להיות עומד לא רחוק מכל ערכם של החיים המעשיים, שעם זה מתחברים ג"כ נטיותיהם ורגשותיהם. ע"כ על הכלל כולו של סדרי החיים ההרוסים ע"י צרת הגלות, יצאה הקינה של נשיתי טובה, זו מטה מוצעת ואשה מקושטת לתלמידי חכמים.